

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.931 van 13 november 1998

A. 68.618/VIII-910
(voorheen VI-13.203)

In zake : **CAUCHIE** Nicole,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Georges-Henri BEAUTHIER,
advocaat,
Berckmansstraat 89
1060 Brussel,

tegen :

**de Radio Télévision belge de la
Communauté française (RTBF).**

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 19 april 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Nicole CAUCHIE de nietigverklaring vordert van de beslissing van de administrateur-generaal van de RTBF van 16 februari 1996 om haar te beschouwen als ontslag genomen hebbend bij de RTBF sinds 1 december 1993 en haar dientengevolge het pensioen te weigeren dat ze in het kader van het plan "Horizon 97" aangevraagd had;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 juni 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 september 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 november 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BEAUTHIER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van M. HOEBEKE, hoofd van dienst, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevrouw DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoekster, die op 14 december 1968 bij de RTBF in dienst getreden is, wordt er op 1 oktober 1981 tot hoofdredacteur benoemd.

2. Op 10 september 1987 vraagt ze vanaf 1 oktober 1987 verlof zonder wedde wegens persoonlijke aangelegenheden aan, om reden dat "de Europese

Gemeenschappen mij een contract van één jaar aanbieden in hun Directoraat-generaal Voorlichting, communicatie en cultuur". De raad van bestuur gaat op 12 oktober 1987 in op die aanvraag.

3. Op 17 juni 1988 richt verzoekster zich in de volgende bewoordingen tot de administrateur-generaal van de RTBF :

" In september laatstleden vroeg ik uw toestemming om bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen in Brussel Europese ervaring op te doen. U is welwillend op mijn aanvraag ingegaan door me één jaar verlof wegens persoonlijke aangelegenheden toe te kennen.

Thans veroorloof ik me, op grond van mijn activiteiten in de audiovisuele sector van de Commissie, waar ik met de RTBF en de andere radio-en televisiestations - regelmatig contacten onderhoud, u te vragen om me met een "bijzondere opdracht" voor de RTBF bij de EEG te belasten.

U heeft onlangs welwillend te kennen gegeven dat u ervan uitging dat ik mij de facto in die rechtspositie bevindt".

4. Op 10 oktober 1988 kent de raad van bestuur aan verzoekster twee jaar verlof wegens een bijzondere opdracht bij de Europese Gemeenschappen toe.

5. Op aanvraag van verzoekster wordt dat verlof door de raad van bestuur op 17 september 1990, en op 7 september 1992, ditmaal voor onbepaalde tijd, verlengd.

6. Op 11 oktober 1993 vraagt verzoekster om met ingang van 1 december 1997 met toepassing van het plan "Horizon 97" te worden gepensioneerd.

7. Op 18 oktober 1995 richt de administrateur-generaal van de RTBF zich in de volgende bewoordingen tot verzoekster :

" (...) ik zou u dank weten, indien u mij mededeelt welke functie u precies uitoefent bij de Commissie van

de Europese Gemeenschappen, alsmede uw huidig dienstverband met de laatstgenoemde".

Verzoekster gaat op dit verzoek niet in.

8. Op 1 december 1995 wordt dezelfde vraag gesteld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen, die op 31 januari 1996 antwoordt dat verzoekster sinds 1 november 1993 ambtenaar is bij de Commissie.

9. Op 16 februari 1996 schrijft de administrateur-generaal aan verzoekster het volgende :

" Er was u vanaf 1 oktober 1988 verlof zonder wedde wegens een bijzondere opdracht toegekend om u de mogelijkheid te bieden bij de Europese Commissie te gaan werken. Dat verlof was u toegekend voor onbepaalde tijd vanaf 1 oktober 1992, terwijl u bij de Europese Commissie tijdelijk personeelslid voor onbepaalde tijd was.

Om uw persoonlijk dossier bij te houden, hebben wij aan de Europese Commissie gevraagd welke uw huidige rechtspositie bij de Commissie is. De Europese Commissie heeft geantwoord dat u sinds 1 november 1993 ambtenaar bent.

Zoals u weet, is het niet mogelijk om bij twee instellingen tegelijkertijd vast benoemd te zijn. Ik moet u dan ook beschouwen als ontslag genomen hebbend bij de RTBF sinds 1 november 1993.

Verder kan het pensioen dat u in het kader van het plan "Horizon 97" aangevraagd heeft, niet toegekend worden, omdat u niet langer de hoedanigheid van vast benoemd personeelslid van de RTBF heeft. Er kan u evenwel vanaf 65 jaar een pensioen van ontslagnemend personeelslid toegekend worden, op voorwaarde dat u dit aanvraagt binnen twaalf maanden vóór het pensioen ingaat. Indien de aanvraag meer dan één jaar na die datum ingediend wordt, gaat het pensioen in de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de aanvraag ingediend is".

Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoekster een enig middel ontleent aan machtsoverschrijding, onbevoegdheid van de steller van de handeling, gebrek aan motivering, aan

schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, ontoereikendheid van, onjuistheid van of tegenstrijdigheid in de motieven, aan schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en van een billijke rechtspleging, aan het niet naleven van het op tegenspraak verlopen van de procedure, van de rechten van verdediging en aan schending van de artikelen 119 en volgende van het statuut van het administratief, technisch en cultureel personeel; dat verzoekster in een eerste onderdeel betoogt dat ze bij de RTBF nooit ontslag genomen heeft; dat ze in een tweede onderdeel onderstreept dat de verwerende partij haar rechtspositie kende en die alleen in het gedrang gebracht heeft met de bestreden handeling waaraan ze terugwerkende kracht verleend heeft; dat verzoekster in een derde onderdeel ervan uitgaat dat de bestreden beslissing geen enkel motief omtrent het recht bevat; dat ze in een vierde onderdeel opmerkt dat ze vóór het stellen van de bestreden handeling nooit gehoord is; dat ze in een vijfde onderdeel aanvoert dat die handeling uitgaat van een niet-bevoegde overheid; dat ze in een zesde onderdeel betoogt dat de bestreden beslissing noch uitdrukkelijk, noch inhoudelijk gemotiveerd is, inzonderheid ten aanzien van het feit dat haar activiteiten bij de Europese Commissie zouden leiden tot haar ontslag van ambtswege; dat ze erop laat volgen dat geen enkele op het personeel van de RTBF toepasselijke rechtsregel haar belet om bij de genoemde Commissie ambtenaar te zijn en dat "het veel voorkomt dat de ambtenaren van de Europese Commissie met het bestuur waarvan ze afkomstig zijn een band bewaren door bij dat bestuur vastbenoemd te blijven"; dat ze ten slotte, in een zevende onderdeel betoogt dat de onwettigheid van de beslissing waarbij ze beschouwd wordt als ontslag genomen hebbend van ambtswege, de onwettigheid meebrengt

van de weigering om haar het gevraagde pensioen toe te kennen;

Overwegende, ten aanzien van het eerste, het tweede en het zesde onderdeel van het middel, dat verzoekster bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen een vaste benoeming in een voltijdse betrekking aanvaard heeft; dat zij zich hierdoor zelf in een situatie geplaatst heeft waarin ze niet meer vrijelijk ter beschikking van de RTBF was; dat hieruit volgt dat ze op eigen initiatief, impliciet, maar noodzakelijkerwijs, de band verbroken heeft die haar met die laatste instelling verbond, wat in feite neerkomt op een vrijwillig ontslag; dat de betrokkene een absolute onverenigbaarheid gecreëerd heeft met de hoedanigheid van personeelslid van de RTBF, wat van rechtswege alleen kan leiden tot het verlies van die hoedanigheid, wat op ieder ogenblik vastgesteld kan worden; dat de verwerende partij zodoende gebruik heeft gemaakt van een volledig gebonden bevoegdheid, zowel wat de te nemen maatregel betreft als het ogenblik waarop die uitwerking had; dat het eerste, het tweede en het zesde onderdeel van het middel niet gegrond zijn;

Overwegende dat verzoekster geen enkel belang zou hebben bij een nietigverklaring van de bestreden handeling die uitgesproken wordt op grond van het derde, het vierde, het vijfde en het zevende onderdeel van het middel, wegens de gebonden bevoegdheid van de verwerende partij; dat die onderdelen van het middel niet-ontvankelijk zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien november 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.